

Átkötés régebről

Napfényes reggel

Tespedt gyönyörűségben
Szétolvadó reggeli csodák
Az újdonság örömeivel
Kecsegtető fények
Az ég a maga végeláthatatlan mivoltával
Tárja szét kékjét
S a felhők úsznak
akárha más
és én velük

□□□

2000. táján

Ülünk

Minden, amit énkörülem látok
egy szerencsétlen nagyhatalmi átok
földi helytartók közt szétszórt kincsen
ülünk rajt', mint végrehajtnok
ül a kobzott piccsen

□□□

Táncok

és máris a légből kapott
energiák útján szakad a tag
csattan a zaj
szalag forog körbe
forgatja az ölbe vett körmenet

□□□

ÉHSÉG

éh, s ég

nekem szárnyakat ad a szerelem
a nyakamba varrja
a szárnyak meg csapkodnak:
„Na tessék, most mit kezdesz velem”
és nékem csókot ad a múzsa
homlokom redő/ny/it égeti rúzsza
én kérem időről időre megvilágosodom
zárt szemhéjamon át
a fény nem átall; átoson
és ott vannak kitűnő mentorim
oktatnak: „Túl a doktorin!”
no meg, színház az egész világ
főszerepet játszva benne én
pocsék jel-mezekben dívák
a mű alapja rémregény

ó, ti nagyszerű istenek
köszönöm szépen e sok remek eszközt
nálatok bölcsebb'ket nem ismerek
de én éhes vagyok
úgyhogy csak annyit mondjatok
hogyan így és így, ezt főzd

□□□

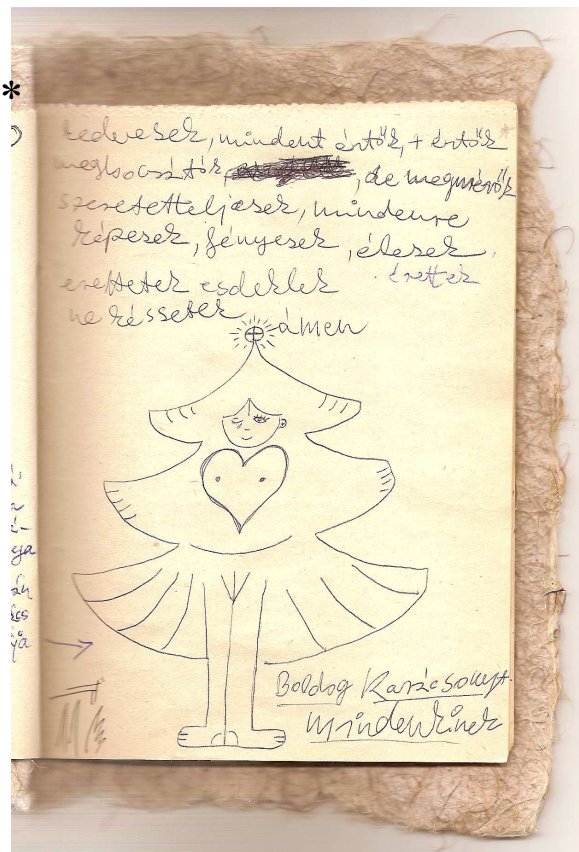
Új kiáll-tványok

2003. október 31., este

Új fohász

öregedünk, és ez jó
ez az, végső generáció
ami utánunk jön massa
ejj az isten bassza
kész.
csitrik, csirkevész
no-sztalgia
gyilkosa apjának fia
s köztük talán az utószor
megtermékenyült istenfia lánya
ki bánja
mindegy csak jöjjön *
aminek jönnie kell
hogyan túllegyünk a földön
jöjjön akiért jövő kel

* * *

legyetek áldottak,
szent vízbe mártottak
tiszták, jók, igazak
mindenen túl, a minden előtt
egyek, de nem egyetlenek,
mindenkik, mindenek, mélyek,
kedvesek, mindent értők, megértők,
megbocsátók, de megmérők,
szeretetteljesek, mindenre képesek,
fényesek, élesek, érettek
érettetek esdeklek, ne késsetek
ámen

*mert már nagyon fáj a hiánya
áll árván karácsonfája

Boldog Karácsonyt
Mindenkinek!

* * *

<Annához>

Kivégzésemre megyek
fodrossugarú napban
temetésemre megyek
gyöngyöző harmatban
újjászületni lebegek
tomboló viharban
megvilágosodom; megyek
szürke zivatarban
társakat keresek
örökös pillanatban
rosszaim kergetem
bűnüldöző kalandban
megtérnek rosszaim
feloldozunk bocsájtó dallamban

* * *

Annának <is>

Jaj vágyok
felnőtt védőledbe
csontbiztos karkörödbe
kéteyek fűznek
tápláló tűznek
emésztő lángját
hordom
egyedül elégek
sok nekem elégnek
osztom
fogadjatok el, be
é<g>lő kebelbe

* * *

„Aint got no credit cards
to feed you now,
just heart and soul”

SEAL

szerelmek s barátok
teremtek s valátok

„- ...maguknak annyi!
„- Nekünk mennyi ?...”

by Üvegtigris

* * *

tegyük le eszközeinket
zajos hangszereinket
bájos fegyvereinket
forduljunk árnyképektől
kapcsoljunk át gépekről
egymás arcfényét
irányítva be
kapjunk jó választ
világíts vele

* * *

Anna örök ében
Mária üregében

Beengednélek
helyemre
akkor is, kezemmel
végigsimítnám
szád
lelked kontúrvonalát
hasfaladban rejlő
beteg nőserved szírmod
gyógyítnám. Filmet,
regény kéne
mindőtökből
hisz istennők vagytok
miért nem látják,
látjátok ?
megmutatnám
égi mannám
földi madonnám
gyermeki
mi;
Isten elfajult fiai

* * *

Végy

Az emberbe
az isteni
visszatér mint
Jézus teszi

minden húsvétkor
a szürke halálból
vérével itat
minden igazat
testével ad
éltető tudat
testvére vagy
senkit nem hagy
jóban rosszban
osztunk a
mennyi kozmoszban

bűneink lemosó
matricák, égetik
lelkünk felületét
mélyét megvilágítja
mi a világot Igazítja

s vár ránk már
mióta, hogy nem idióta
hamis axióma
vezessen félre
vágyjunk ne részre
de teljes egészre
énünk párjára, hazatalál
hálája pályára áll
magunkba laza
kötegbe ölelve egymást
megszabadultan
álarcok lehulltan

* * *

<az agyadra megyek
a szíved felé>

* * *

„ha nem törődök velem,
én se törődök veletek
mi van gyerekek,
mi van veletek, há-háá”

Ganxta Döglégy Zoli

Tiszta üzenetek III.
<Patinak>

lesz még
szőlő, lágykenyér
kérgentúl
puha tenyér
arcodhoz ér
lelkedhez ér
mindent megér
és feldícsér
egy test egy vér veled
lelked így kerek
erős fegyverek védik:
ölelő kezek az égi

—

még>

mindenre való
semmire kellő
mindenek vagyunk
de senkik leszünk
egyedül
hiába vagyunk
ennyien, ha nem
vagyunk együtt
mi lesz így velem
mi lesz velünk
mi van veletek
ha így, ennyire
nem kellek
?!

—

>meg

a jelen emberbőrű
 $\Lambda LI \equiv N$ -einek
< -Alien, itt él ilyen ?!.. >

az üveg mögött valami készül
az üvegfalon túl egy szörny épp szül
vedd hát már észül
lelkeden vész ül

—

A ló szarva
az ember szárnya
mi a jó arra
mire ez mára

2004. nov-ember 29. 15:48

□□□

világunk már rég
még csak nem is
Mátyás királyi
hogy a mindennapok
köntösébe búvva
világunk gazságit
ha megtapasztalta
magát megmutatva
a világot rendbe rakja

világunk túl
régóta döbrögi
kell legyen
leszek én Lúdas Matyi
annyiszor visszaveri
az igazat, míg fáj neki
s a verést addig abba
nem hagyhatja
míg a fájás Oka
a döbrögít is át nem hatja

világunk teteje
kulcshelyzetben
döbrögikkel tele, ülnek
mátyási jelmezben
s aljában küzdenek Mátyások
csak jóért, a jóban lúdasok
elárulják őket Júdások
Bergmani kígyótojások

„Narancsics” Tibor okán
Mártának
ha útravalóul szolgálhat

□□□

más vizeken

Más vizekre szállván;
mint Cristobal Columbo
a lelkek óceánján
érezem, mely irány jó
új világra vágyván
bízámtok fonnyadó

×

megfeneklek, hálóm kivetem
embereknek a tengert kergetem
javát, kincseit adnám át a lélek gyümölcseit